

Rudý knoflík

Zažil jsem rok 1968. Bylo mi 14 a přesně si to dodnes vybavuji. Tanky, okupanti, lítost a vztek. Musel jsem se z toho po hodně dlouhé době „vypsat“. Literárně jsem to ztvárnil.

Je to beletrie, která popisuje i následnou nepěknou dobu normalizace.

V té nepěkné době se přestal používat termín okupace a přes některé jazykové modifikace se to začalo nazývat „bratrská pomoc.“

V těch osmdesátých letech už ten hlavní sovětský okupant Brežněv hodně zestárl.

Svět byl přecpaný jadernými zbraněmi. A mně se tenkrát několikrát do měsíce v noci zdávalo, že bude jaderná válka. Zpocený jsem se probouzel s úlevou, že tomu tak dosud není. Brežněv konečně zemřel, ale přišli další komunističtí starci, kteří se sotva drželi na nohou a veřejnost je vlastně ani neznala. Průměrný věk celého sovětského politbyra byl tehdy přes 80 let a já si pokládal sám k sobě celkem legitimní úvahu: „Tak doufám, že stařecký třes jejich chorých rukou a zatemnělé dementní mozky ten **rudý knoflík** na jaderném kufříku opravdu nespustí“.

Přežili jsme to. A také jsem se z toho musel následně trochu „vypsat“

Pak přišel rok 1989.

A najednou se masivně odzbrojovalo. Náš jediný opravdový PREZIDENT v Kongresu dokonce požádal Američany, aby pomohli Rusku. V roce 1992 naši ruští okupanti konečně odtáhli z naší vlasti.

Svět zalitý sluncem.

A pak si za nějakou dobu sedl do Kremle jakýsi nevýrazný mrňavý panáček.

A kolo dějin se znovu roztáčí.

Vzadu v hlavě se usazuje známá věta: "Ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k tomu ji opakovat."

A plíživě to postupuje. Čečna, Gruzie.

Tajné služby svobodného světa přece musí vědět, že je to bývalý agent KGB a nespolehlivý člověk špatného charakteru. On dokonce teskní po bývalém Sovětském svazu.

Řada politiků se bohužel trumfovala v tom, jak umí s Putinem vyjednávat a jak se s ním vždy nějak domluví. Staví se plynovod Nord Stream.

Peníze, peníze, osobní výhody, plytká politika!

I naši kolaboranti Klaus se Zemanem k tomu pořádně přispěli.

Konečně Putin, ten je přece jiný: „Je to sekáč, ten se nezakecá.“

Jezdí na medvědu a na koni, loví z moře starověké amfory, je skvělý judista a v každém hokejovém zápase dá nejméně branku.

A pak přišel Krym. 10 000 zelených neoznačených mužů za pár dní obsadilo celý poloostrov.

No vlastně se tam nestřelí, tak, co s tím máme dělat. Sankce? Směšné.

A náš kolaborant Zeman pak řekne, že je to vlastně „hotová věc“, tak co.

A znovu. Peníze, peníze, osobní výhody, plytká politika!

Co kdyby se mu tenkrát dala stopka?

Citelné sankce? Možná by mohlo být vše jinak.

Se zločinci a teroristy se prostě nikdy nevyjednávají. Kdy si to svobodný svět už konečně uvědomí?

Tak snad už konečně dnes, kdy osamocená Ukrajina strašně trpí a ruské hordy střílí do civilistů.

Obrovský obdiv prezidentu Zelenskému a všem občanům Ukrajiny, kteří bojují proti agresorovi.

Hurá, konečně celý svobodný svět pochopil, co se děje a po dlouhém váhání přišly konečně citelné sankce.

Musíme pomoci Ukrajině, jak se dá. Zbraně, tvrdé sankce proti ruskému agresorovi, veškerá podpora.

Zločinec Putin uvedl, že Rusko uvedlo do „vysokého stavu pohotovosti“ své jaderné zbraně

Máme se bát, že ten **rudý knoflík** u jaderného kufříku spustí?

Je to přece sekáč a stařecký třes nemá. Ne, nebudu se budít zpocený v noci obavami.

Putin je zbabělec a jeho čas se začal odpočítávat. Toto je jeho vlastní **rudý knoflík**.

Jak dlouho to bude trvat, závisí na jednotě a odhodlanosti svobodného světa.

A tentokrát věřím, že toto si už především ti mladí opravdu zapamatují.

Pravda zvítězí!